

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε'ΝΗΣΤΕΙΩΝ

(Μαρίας της Αιγυπτίας)

06/04/2025

Με τη σημερινή Κυριακή, της Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας, ξεκινάει η έκτη και τελευταία εβδομάδα των Νηστειών. Το μεγάλο γεγονός του Σταυρού και της Αναστάσεως του Κυρίου είναι ήδη “επί θύραις”. Η Εκκλησία ενδυναμώνει τα τέκνα της προβάλλοντας έναν ακόμη καρπό της σταυρικής ζωής, την οσία Μαρία την Αιγυπτία, κατεξοχήν υπόδειγμα της αναγεννητικής δυνάμεως της μετανοίας και των δακρύων.

Η Μαρία, από την τρυφερή ηλικία των δώδεκα ετών, είχε στραφεί στην επαίσχυντη ζωή της πόρνης. Όλος ο νους και η καρδιά της είχαν αιχμαλωτιστεί από το πάθος αυτό τόσο πολύ, ώστε ούτε της περνούσε ποτέ ο λογισμός της μετανοίας. Σε μια επίσκεψή της στα Ιεροσόλυμα, δοκίμασε να μπει από περιέργεια στο Ναό της Αναστάσεως. Όμως μια δύναμη την απωθούσε και δεν της επέτρεπε την είσοδο. Συγκλονίστηκε από το γεγονός αυτό και για πρώτη φορά άνοιξαν τα πνευματικά μάτια της και είδε. Είδε το πνευματικό σκοτάδι στο οποίο ήταν βυθισμένη, τις φρικτές μορφές των δαιμόνων που την έσερναν από αμαρτία σε αμαρτία αλλά και το πονεμένο, αλλά συγχρόνως και ιλαρό, γεμάτο αγάπη και συγχωρητικότητα βλέμμα του Εσταυρωμένου Ιησού. Ένιωθε δυνατά ότι οι δικές της αμαρτίες ήταν τα καρφιά στα χέρια του. Ο αλαζονικός και αισχρός στολισμός της ήταν το ακάνθινο στεφάνι στο κεφάλι του πράου και φιλόανθρωπου Θεανθρώπου.

Έτσι έστρεψε τα μάτια της στην μητέρα του Κυρίου, αφού Αυτόν ούτε που τολμούσε να αντικρύσει. Ζήτησε να μεσιτεύσει για την σωτηρία της ψυχής της και έφυγε στην έρημο. Αλλά μήπως στην έρημο δεν ζούσε μέχρι τότε; Την πνευματική έρημο, όπου το Πνεύμα του Θεού απουσιάζει, όπου λόγος Κυρίου δεν ακούγεται και η ψυχή λιμώττει. Στην έρημο όπου ο θάνατος είναι η μόνη πραγματικότητα και καμία ελπίδα δεν υπάρχει.

Εκεί, στην έρημο, στην απόλυτη μοναξιά βίωσε το τραγικό βάθος των αμαρτιών της. Είδε την φρικτή κατάσταση στην οποία βρισκόταν. Είδε όμως και το φως του Θεού, το οποίο θεράπευε τις πληγές της, κατεδάφιζε το βδέλυγμα της ερημώσεως, το οποίο είχε στηθεί στην καρδιά της, και την ετοίμαζε να γίνει θρόνος θεϊκός. Η ιαματική και μεταποιητική χάρη του Αγίου Πνεύματος την πλημμύριζε με άγνωστες ως τότε πνευματικές καταστάσεις και ηδονές. Η Μαρία μεταποιούνταν σε σκεύος εύχρηστο για τον Θεό, για νύμφη του Παμβασιλέως Χριστού. Η πρώην πόρνη τώρα σωφρονεί. Αντί των μύρων, που πριν αφθόνως χρησιμοποιούσε, τώρα δάκρυα, δάκρυα μετανοίας, δάκρυα πληγωμένης ψυχής, που σιγά σιγά θεραπεύεται. Αλλά και δάκρυα ευχαριστίας και ευγνωμοσύνης προς τον ιατρό των ψυχών και των σωμάτων, τον φιλόανθρωπο Κύριο. Αντί των πορνικών ενδυμάτων, τώρα ενδύεται και πάλι τον

χιτώνα τον φωτεινό που στο βάπτισμα είχε πάρει και με τη ζωή της κατέσκιωσε. Βλέπει και αυτή να πραγματοποιείται στον εαυτό της όσα η παραβολή του Ασώτου λέει για τον μετανοημένο άσωτο. Ο Θεός τρέχει προς αυτή. Την αγκαλιάζει και την καταφιλά. Ούτε που προσέχει το βδελυρό και δυσώδες των αμαρτιών της. Ούτε που την ελέγχει για όσα έκανε. Την οδηγεί στο σπίτι, την πλένει στα δάκρυα της μετανοίας της, που κρουνηδόν έτρεχαν από τα μάτια της, την ενδύει την στολή την πρώτη, της δίνει το δαχτυλίδι του αρραβώνα της μαζί Του, της φορά τα παπούτσια των ευαγγελικών εντολών για να πορεύεται ασφαλώς πλέον και να καταπατά τους όφεις, τους σκορπιούς και πάσαν την δύναμιν του εχθρού.

Λίγο πριν το τέλος της ζωής της αξιώνεται να μετάσχει και της μυστικής τραπέζης, στην οποία παρατίθεται ο μόσχος ο σιτευτός, δηλαδή ο Κύριος και Θεός μας Ιησούς Χριστός. Κοινωνεί του Σώματος και Αίματος του Χριστού από τα χέρια ενός αγίου ασκητού, του Αββά Ζωσιμά, τον οποίο ο ίδιος ο Θεός έστειλε να την συναντήσει. Μάλιστα ο ίδιος άγιος έθαψε το εξαγιασμένο σώμα της, όταν ένα χρόνο μετά, με παράκληση της αγίας, πήγε να την βρει, αλλά βρήκε μόνο το νεκρό σώμα της. Στην ταφή της βοήθησε τον άγιο έναν λιοντάρι της ερήμου, δείγμα ότι η αγία με τον σκληρό και επίπονο αγώνα της, είχε πλήρως εξαγιαστεί και η φύση αναγνώριζε σε αυτή τον Αδάμ, πριν την πτώση.

Ας δώσουμε αδελφοί μου δόξα στον Κύριο και Θεό μας, ο οποίος κατά την επίγεια ζωή Του μεταποιούσε όποιον ερχόταν σε επαφή μαζί Του. Στα ανιάτως ασθενή σώματα αποκαθιστούσε την υγεία. Μετέβαλλε τους φιλάργυρους τελώνες σε ελεήμονες, που απέδιδαν εις τετραπλούν ό,τι αδίκησαν. Καθιστούσε ισαγγέλους τις πόρνες που στρέφονταν προς Αυτόν. Στην καρδιά των φιλόδοξων Μαθητών (όπως το ακούσαμε στη σημερινή ευαγγελική περικοπή) εγκαίνισε τον πόθο να γίνουν “πάντων έσχατοι”, για να διακονήσουν την σωτηρία όλου του κόσμου. Έτσι και σήμερα μεταποιεί, θεραπεύει, ζωοποιεί όποιον τον εκζητεί με άσβεστο πόθο, μισώντας “έτι και την εαυτού ψυχή”.

Ας ευχηθούμε όλοι μας να έχουμε την μετάνοια της αγίας, την πίστη, την υπομονή και την σταθερότητα που αυτή έδειξε στον πνευματικό της αγώνα. Έτσι όλοι θα αξιωθούμε να διανύσουμε αγίως και θεοπρεπώς την Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα, και να καταλήξουμε στο βράδυ της Αναστάσεως, κατά το οποίο φωτός τα πάντα πεπλήρωται ουρανός τε και γη και τα καταχθόνια. Αμην, αδελφοί μου.

π. Δημήτριος Καπρινιώτης,
εφημέριος Ιερού Ναού Αγίου Σεραφείμ
και Αγίων Δώδεκα Αποστόλων